

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.849 van 22 februari 1999
in de zaak A. 82.399/IX-1612.**

In zake : August VAN ERCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VERMEULEN,
kantoor houdende te KONTICH,
Antwerpsesteenweg 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en de Kleine en Mid-
delgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat August VAN ERCK op 9 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, van het besluit van 27 oktober 1998 van de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen waarbij hij als aangenomen dierenarts wordt geschorst voor een periode van drie maanden;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien de "nota" van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 1999, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
G. ZIEGLER, die loco advocaat L. VERMEULEN verschijnt

voor verzoeker, en van advocaat J. FRANSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van 15 oktober 1979 aangesteld als aangenomen dierenarts.

1.2. Op 18 augustus 1997 worden door verzoeker op het bedrijf van Wilfried VAN DIJCK, St. Lenaartsebaan 2a te Brecht, bloedstalen van runderen genomen in het kader van een aankooponderzoek.

1.3. De bloedstalen worden toegestuurd aan het laboratorium te Malle voor bloedgroepenonderzoek.

Het onderzoek van de bloedstalen geeft voor drie stalen een identiek resultaat hetgeen het vermoeden doet rijzen dat ze afkomstig zijn van eenzelfde rund.

1.4. Bij brief van 11 september 1997 verzoekt Dr. D. SCHOCKAERT, inspecteur-dierenarts, verzoeker om hiervoor een schriftelijke verklaring te geven. Bij brief van 25 september 1997 aan Dr. D. SCHOCKAERT verklaart verzoeker de omstandigheden van het stalonderzoek.

1.5. Bij aangetekende brief van 19 mei 1998 wordt verzoeker gewezen op de overtreding van artikel 43 van het koninklijk besluit van 6 december 1978 betreffende de bestrijding van de runderbrucellose, wordt hij verzocht een schriftelijke verklaring te geven van de feiten en wordt hij tevens uitgenodigd om zich mondeling te verdedigen.

1.6. Op 4 juni 1998 wordt verzoeker gehoord door de volgende ambtenaren van het departement : Dr. J.P. VERMEERSCH, dierenarts-directeur, Dr. W. NIJSKENS, inspecteur-dierenarts, en Mevr. H. DUMORTIER, adjunct-adviseur.

1.7. Bij gelegenheid van zijn mondelinge en schriftelijke verdediging erkent verzoeker onzorgvuldig te werk te zijn gegaan. Hij haalt familiale omstandigheden aan die op het ogenblik van de feiten hebben meegespeeld;

2. Over de procedure.

Overwegende dat verzoeker een nota heeft ingediend om te repliceren op de nota van de verwerende partij; dat het procedurereglement de eerstgenoemde nota niet kent zodat zij uit de debatten wordt geweerd;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging; dat hij zijn middel als volgt expliciteert :

"Waar de beslissing van de Minister niet alleen niet gemotiveerd is om reden dat inderdaad in de beslissing wordt gesteld dat 'overwegende dat DR. VAN ERCK tegensprekt dat hij bewust bloedstalen heeft ontdebeld; dat hij beweert dat dergelijke uitspraak dient te worden door een gebrekkige organisatie van het werk en slordige identificatie van de dieren'. (sic)

Dat dit niet weerlegd wordt, en dat in de motivering van de beslissing als enige regeling om de basis te vormen van de beschikking wordt gesteld dat 'onderzoek van deze bloedstalen toonde aan dat deze drie stalen afkomstig waren van éénzelfde dier' zonder dat ook maar enigszins werd gespecificeerd welk onderzoek dit betrof, of enige motivering hieromtrent gegeven wordt, enige weerlegging gebeurt.

Dat er verder geen enkele weerlegging gebeurt van de motivering van verzoeker zelf.

Dat het betreffende onderzoek zou blijken uit een schrijven van één bladzijde van 9/09/97 (zie bijlage) van het 'laboratorium bloedgroepenonderzoek runderen' hetwelk stelt dat :

'onderzoek van de drie toegesturen serumstalen levert mij bij eiwitelektroforese volgende resultaten op :

<u>ons labonr.</u>	<u>identificatienr.</u>	<u>TF.</u>	<u>PRF-2</u>	<u>GC</u>	<u>ALB</u>
15000530	1	AD ₁	FS	SS	AA
15000531	2	AD ₁	FS	SS	AA
15000532	3	AD ₁	FS	SS	AA

Hieruit kunnen we besluiten dat deze drie serumstalen kunnen toebehoren tot hetzelfde dier.'

Aangezien nergens de werkwijze van het onderzoek wordt uiteengezet, maar wat belangrijker is, absoluut niet duidelijk, minstens niet boven alle twijfel verheven wordt gesteld dat de drie serumstalen onmiskenbaar en vaststaand boven alle twijfel verheven van één dier zijn.

Dat er integendeel wordt gezegd : 'dat deze drie serumstalen kunnen toebehoren tot hetzelfde dier' waarbij dus een mogelijkheid wordt gegeven zonder dat het betreffende onderzoek klaar en duidelijk bevestigt dat dit wel zo is.

Aangezien er geen enkele mogelijkheid geweest is tot enig tegenonderzoek, niet alleszins hier geen kennis van gegeven werd.

Bij brief van 11/09/97 wordt verzoeker in kennis gesteld van het feit dat de drie dieren eenzelfde uitslag vertoonde, bij hercontrole was de uitslag negatief, eiwitelektroforese gaf dan weer een identiek patroon.

Er wordt geen enkele informatie gegeven over welke stalen er genomen zijn, door wie en hoe dit werd gedaan, en of dat de dieren wel degelijk correct werden geïdentificeerd.

Alles is totaal eenzijdig gebeurd, buiten medeweten van verzoeker, buiten kennisgeving of mogelijkheid tot controle van de stalen e.a.

Het is voor verzoeker dan ook totaal onmogelijk na te gaan van welk dier of dieren deze stalen zijn, of het wel degelijk de betreffende stalen zijn, hoe deze zijn onderzocht, enz...enz...

Er is geen enkele zekerheid omtrent dit alles, de rechten van verdediging zijn flagrant geschonden waaruit verzoeker besluit dat er toch minstens ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van het aangevochten besluit kunnen verantwoorden derwijze dat voldaan is aan de tweede voorwaarde zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overigens heeft verzoeker geen enkele kennis van de wettelijke bevoegdheden van dit laboratorium bloedgroepenonderzoek runderen, is niet geweten of dit een rijksinstituut is, of er voldoende accreditaties, voldoende toelatingen zijn om te fungeren als volstrekt onafhankelijk deskundige waarbij moet van uitgegaan dat bij een deskundigenonderzoek dit vanzelfsprekend ter vrijwaring van de rechten van verdediging tegensprekelijk moet gebeuren.";

3.2. Overwegende dat uit het administratief dossier, neergelegd door de verwerende partij, blijkt : dat verzoeker noch in zijn schriftelijke verklaringen van 25 september 1997 en 28 mei 1998, noch in zijn mondelinge uiteenzetting van 4 juni 1998, aangevuld met een schriftelijke verklaring van 4 juni 1998, de uitslag van het bloedonderzoek heeft betwist, dat verzoeker in zijn aanvullende verklaring van 4 juni 1998 zelf toegaf dat er bij de bloedafname sprake was van "een weinig overzichtelijke situatie, een onvoldoende identificatie en een gebrekkige organisatie van het werk", dat verzoeker wel tegensprak bewust gefraudeerd te hebben, doch het feit dat verschillende bloedstalen afkomstig waren

van eenzelfde rund niet heeft ontkend, dat verzoeker in geen van zijn schriftelijke of mondelinge verklaringen een tegenanalyse heeft gevraagd nadat hij met de uitslagen van het bloedonderzoek werd geconfronteerd, dat verzoeker zijn handelwijze daarentegen heeft verklaard door familiale omstandigheden (overlijden van zijn zus), dat verzoeker bij gelegenheid van zijn verdediging op geen enkele wijze de analyseresultaten heeft betwist, maar zelf heeft toegegeven slordig te werk te zijn gegaan, dat verzoeker verschillende malen in de mogelijkheid is geweest een verklaring te geven voor de analyseresultaten, die afkomstig waren van een erkend laboratorium, dat de analyseresultaten in de loop van de tuchtprocedure nooit werden weerlegd; dat het in die omstandigheden niet geloofwaardig en weinig waarschijnlijk lijkt dat, zoals verzoeker voorhoudt, "alles ... totaal eenzijdig (is) gebeurd, buiten medeweten van verzoeker, buiten kennisgave of mogelijkheid tot controle van de stalen"; dat de rechten van verdediging, op het eerste gezicht, dan ook niet lijken geschonden te zijn, zodat het enige aangevoerde middel niet als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt; dat de vordering tot schorsing derhalve dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tweeëntwintig februari
1900 negenennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

A. BEIRLAEN.